

Список використаних джерел

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010р. № 2456-VI (із змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/page>
2. Лемішовський В.І. Бюджетні установи: бухгалтерський облік, національні стандарти, оподаткування та звітність: навч. посібн. – Львів: Видавництво «Растр-7», 2016. – 1024с.
3. Семенко М.В. Дефіцит державного бюджету та шляхи його подолання [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://intkonf.org/semeno-m-v-defitsit-derzhavnogo-byudzhetu-ta-shlyahi-yogo-podolannya/>

Крячко В.Г.

канд. екон. наук, доц.,

Степанова О.В.

магістрант,

Центральноукраїнський національний технічний університет

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕСУРСАМИ ЯК ОБ'ЄКТ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ: ОСОБЛИВОСТІ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Забезпечення рентабельного виробництва та підвищення рівня продовольчої безпеки країни залежать від наявності, ефективності використання і відтворення ресурсів сільськогосподарських товаровиробників. Як зазначає Безп'ята І. В., “однією з особливостей функціонування сучасних агроформувань є кількісна, якісна та структурна недосконалість їх ресурсних потенціалів, зумовлена великими втратами ресурсів у процесі здійснення аграрної та земельної реформ і складним фінансовим становищем господарств” [1]. Тому важливо досліджувати особливості та проблеми процесу забезпечення ресурсами сільськогосподарських товаровиробників з метою його удосконалення, а також належного відображення в обліку.

Для цілей бухгалтерського обліку процес забезпечення ресурсами необхідно розглядати за двома складовими:

- надходження ресурсів;
- зберігання ресурсів.

При надходженні ресурсів суб'єкти господарювання несуть витрати на їх придбання та доставку. При зберіганні ресурсів також здійснюються витрати (на утримання приміщень та забезпечення умов зберігання, утримання працівників). Таким чином, процес забезпечення ресурсами пов'язаний з понесенням витрат.

Основними завданнями обліку процесу забезпечення ресурсами є:

- 1) правильне та своєчасне визначення обсягу необхідних ресурсів;
- 2) виявлення всіх витрат, пов'язаних з придбанням ресурсів;
- 3) визначення фактичної собівартості придбаних ресурсів;
- 4) визначення результатів процесу придбання.

Основними нормативами, що становлять методологічну основу обліку процесу забезпечення ресурсами є: П(С)БО 7 “Основні засоби”, П(С)БО 9 “Запаси” та П(С)БО 16 “Витрати”.

На облік процесу забезпечення ресурсами суттєво впливають галузеві особливості сільського господарства. Найважливішою з них є те, що виробництво у сільському господарстві неможливе без використання земельних ресурсів (які є основним засобом у сільськогосподарському виробництві). В нинішніх умовах спостерігається неефективне використання земель сільськогосподарського призначення, що пояснюється “вирощуванням сільськогосподарських культур без застосування інноваційних технологій, значним обсягом розорюваних площ, та призводить до деградації та значного зниження родючості ґрунтів, а отже, і до суттєвого погіршення продуктивності земельних угідь у цілому” [2, с.160]. Вирішення питання забезпечення сільськогосподарських товаровиробників земельними ресурсами потрібно здійснювати у двох напрямках: по-перше, покращенням якості ґрунтів, по-друге, залученням нових площ шляхом оренди. Другий варіант є менш можливим, оскільки земельні ресурси фізично обмежені та вже передані в оренду або обробляються власниками. Покращення якості ґрунтів вимагає понесення відповідних витрат.

Сільське господарство представлене різноманітними організаційно-правовими формами господарюючих суб'єктів, які суттєво різняться за розмірами, функціонують в умовах приватної власності на землю і дії законів ринкової економіки, що також має вплив на процеси забезпечення ресурсами. У дослідженнях науковців проведено аналіз забезпечення ресурсами сільськогосподарських підприємств, який показав, що:

- “першість у сільському господарському за рівнем ресурсного забезпечення належить суб’єктам недержавних форм господарювання;

- рівень ефективності функціонування сільськогосподарських підприємств низький та потребує ефективного управління основними складовими ресурсного потенціалу та раціонального їх використання;

- магістральним напрямом у покращенні забезпечення ресурсами сільськогосподарських підприємств повинен стати регулятивний вплив держави у заохоченні приватних власників землі – до ефективного господарювання, як спонукального мотиву до розширення розмірів і укрупнення сільськогосподарського виробництва” [3, с. 167].

Процес забезпечення ресурсами та джерела різняться для різних типів господарств. Наприклад, на забезпечення ресурсами господарств населення (домогосподарств) не розповсюджуються державні програми та інвестиційні ресурси. Фермерські господарства для забезпечення ресурсами мають можливість отримувати державну підтримку у вигляді пільгового кредитування, дотацій та цінової політики.

Особливістю організації процесу забезпечення ресурсами сільськогосподарських підприємств є необхідність врахування структурної збалансованості ресурсів. Зокрема, необхідно враховувати співвідношення між рослинництвом і тваринництвом; земельним фондом і наявністю техніки; тваринництвом і кормовиробництвом тощо. Незабезпеченість товаровиробників хоч одним з видів ресурсів ускладнює процес виробництва продукції та знижує рівень конкурентоспроможності продукції.

Список використаних джерел

1. Безп’ята І. В. Ресурсне забезпечення виробництва сільськогосподарської продукції в аграрному секторі економіки [Електронний ресурс] / І. В. Безп’ята // Молодий вчений. - 2016. - № 8. - С. 1-6.
2. Фарафонова Н. В. Аналіз ресурсного забезпечення підприємств АПК в умовах ринку [Електронний ресурс] / Н. В. Фарафонова // Актуальні проблеми економіки. - 2013. - № 4. - С. 158-166.
3. Кошельник В. М. Оцінка можливостей та резервів розвитку сільськогосподарських підприємств в контексті їх ресурсного забезпечення [Електронний ресурс] / В. М. Кошельник // Економічний простір. - 2014. - № 90. - С. 161-168.